

participació igualitària de les dones en la pràctica esportiva – és un dels nostres objectius–; el foment de la igualtat de l'accés a la formació en l'esport; la implantació progressiva de plans d'igualtat també al si de les federacions esportives, com no podia ser d'una altra manera; la utilització de llenguatge esportiu també no sexista en escrits administratius i, en general, en tot l'àmbit de l'esport i la integració de grups més desfavorits.

I per a la consecució d'estos objectius, en particular, per al foment de la participació de les dones en la pràctica esportiva, s'estan desenvolupant les següents actuacions concretes –no és que es vagen a desenvolupar, és que ja s'estan desenvolupant–: hem inclòs criteris d'igualtat en les convocatòries de subvencions destinades a l'esport federat, també a l'esport d'elit, a la participació en competicions i a qualsevol altra destinada també a entitats privades o altres administracions que ixen..., que es fan..., es treballen des de la direcció general.

Per tant, podem dir que amb el govern del botànic, les ajudes i les subvencions oferides per La Generalitat en matèria d'esport ja tenen en compte la perspectiva de gènere de forma integrada.

En concret, s'estan incloent les seues mesures específiques en les bases reguladores de les subvencions. En les ajudes dirigides al foment de l'esport federat i els programes de tecnificació esportiva s'introdueixen els criteris que ara li diré: participació de les dones en la junta directiva de la federació, és a dir, si participen i en quina mesura ho participen; activitats que contribuïsqen també a visibilitzar el principi d'igualtat efectiva d'homes i dones; el nombre de llicències femenines de cadascuna de les federacions i disposar de plans específics per a l'eradicació de la violència i la no discriminació i un protocol per a la prevenció i detecció i actuació enfront de l'assetjament també i d'abús sexual.

D'altra banda, per a les ajudes a esdeveniments esportius, s'introdueix també com a criteri de valoració el foment..., la participació en la categoria femenina, organització d'esdeveniments esportius femenins.

En aquest mateix sentit, també estem fomentant la participació de les seleccions femenines en els campionats oficials, afegint puntuació addicional en el barem de les subvencions destinades a les federacions amb participació en campionats d'Espanya.

També s'establix com a criteri de valoració i subvencions a col·lectius el de l'experiència de l'entitat i dels seus membres, el seu equip humà en matèria específica d'igualtat de gènere. Si estan formats, tenen més puntuació també. I fins i tot per a la concessió d'ajudes a municipis per a la reforma d'instal·lacions esportives.

També hem inclòs com a criteri de valoració comptar amb un pla del foment de l'ús de les instal·lacions esportives dirigides a dones, i en concret a dones aturades amb escassos recursos econòmics.

Seguint amb les mesures concretes, estem desenvolupant ja, per a evitar eixe tracte discriminatori, com hem comentat també en esta mateixa cambra en alguna ocasió, un nou decret d'entitats esportives, en el qual s'està incloent un capítol específic, a banda d'una mirada transversal en tot el decret, un capítol específic sobre la igualtat d'homes i dones en l'àmbit

esportiu, amb l'objectiu de reglamentar la incorporació també de mesures en els seus programes esportius per a l'aplicació real i efectiva del principi d'igualtat i incloure objectius per a aconseguir la presència equilibrada de dones i homes en els càrrecs directius també de les federacions esportives.

I per a anar treballant de la mà de les federacions, hem convocat i hem organitzat a finals de febrer una jornada formativa, que s'anomenarà «El foment de la igualtat en l'esport i en les federacions esportives de la Comunitat Valenciana» i que, per tant, acompanyarem també en eixa formació a les federacions.

Finalment –acabe–, també hem creat al si de la direcció general un grup de treball, anomenat «Dona i esport», en què estem treballant tota una sèrie d'activitats i de projectes, que estic segur que també amb molt de gust li podrem explicar en una altra ocasió.

Moltes gràcies. (*Aplaudimets*)

(*Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

I, ara sí, arribem a l'última pregunta de la sessió de control al Consell, que formula la il·lustre diputada Sandra Mínguez. Quan vostè vullga.

La senyora Mínguez Corral:

Bona vesprada, senyories.

Buenas tardes, *conseller*.

Venimos hoy a tratar un asunto..., una resolución del Juzgado de lo Contencioso Administrativo número 10 de Valencia, la Sentencia número 242/16, que viene a decir lo siguiente.

En la resolución de fecha 1 de septiembre de 2015, por al que se fijan instrucciones sobre el funcionamiento del comedor escolar en los centros docentes de titularidad de La Generalitat para el curso 2015-2016, en dicha resolución afirma lo siguiente: «Cabe señalar que el personal educador del centro tiene la consideración de monitor de comedor, a los efectos de computo de esta ratio. Así, el magistrado falla en contra de la administración, amparándose en el anexo I de la Ley 10/2010.» Apunta que esta normativa no establece tales funciones entre las propias de los educadores y sí, por el contrario, de los monitores de comedor.

Mi pregunta, señor *conseller*, es: ¿qué razones ha llevado a la administración a presentar un recurso de apelación contra la sentencia mencionada?

Muchas gracias.

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada Sandra Mínguez.

Honorable conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputada.

I com que ha formulat directament la pregunta, vaig a la resposta. ¿Per què vam recórrer la sentència? Perquè no estem d'acord amb el tot, amb el seu conjunt. Estem d'acord en bona part de la interpretació i el que diu la mateixa sentència, però no en el seu conjunt.

Efectivament, compartim amb vosté també, supose, i amb el col·lectiu que els educadors no són monitors d'escola, no són monitors de menjador i, per tant, no es poden equiparar a ells.

Tampoc volem que les instruccions que s'elaboren alteren el que han de ser les funcions, és a dir, les funcions específiques dels educadors d'un centre educatiu. Els educadors són educadors i els monitors de menjador són monitors de menjador.

Però això no lleva que el menjador ens presta dins del programa educatiu del centre, i com que es presta dins del programa educatiu del centre, en el menjador els xiquets també aprenen hàbit d'alimentació, hàbits saludables, aprenen habilitats socials, desenvolupen la seua autonomia.

I és per això que la funció dels educadors, la funció dels educadors és essencial també en l'hora del menjador, perquè, entre altres coses, són aquells xiquets als que atenen, amb els qui tenen un vincle també emocional i que els fan de referents, que nosaltres volem que continuen prestant-los eixe servei també en hora de menjador, sense posar en qüestió les funcions d'uns i altres, sinó dient que eixe vincle és important, perquè són precisament els mateixos educadors els que poden atendre molt millor als seus alumnes que no els mateixos monitors.

Per tant, el que és obvi, per tant, és que si estos educadors estan acompanyant els alumnes, els seus alumnes, els alumnes als quals estan prestant ja referència en hora de menjador, s'ha de tindre en compte l'existència d'estos educadors a l'hora de fer el còmput global de les necessitats de monitors a l'hora del menjador.

Simplement per això. I per això hem recorregut... Això no lleva que nosaltres estem seguint atenent el col·lectiu i les seues reivindicacions, moltes d'elles justes. I de fet, hem obert negociacions i estem treballant amb ells per millorar les seues condicions laborals, revisar també la seua adscripció i, per tant, saber de quina manera podem anar millorant les seues condicions.

Per tant, hem presentat el recurs, perquè..., com li dia, per no estar d'acord en el tot, tot i que compartim amb ells moltes de les seues reivindicacions.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Diputada Mínguez, té vosté la paraula per a acabar de formular la pregunta.

La senyora Mínguez Corral:

Moltes gràcies, president.

Estamos hablando de más de dos mil educadores de infantil y educación especial, trabajan con todas las edades. Es un colectivo que trabaja desde los tres años hasta incluso en la universidad a aquellas personas que tienen discapacidades físicas y requieren de su atención.

Y la realidad de este gremio, como usted bien ha planteado, señor *conseller*, es que muchos de estos profesionales desarrollan como monitores ya no solo a la hora del comedor, sino en las actividades extraescolares, puesto que están contemplados como ratio, y desarrollan esa función, ya no solo para los niños con los que, como usted bien ha dicho, les vincula un vínculo emocional, sino también con el resto de sus compañeros. Y sí que está estipulado legalmente que este colectivo sí que..., si estos niños necesitan esa atención, estén con ellos en la hora de comedor.

Y estos profesionales, junto con maestros y maestras, profesores de secundaria, fisioterapeutas, especialistas en educación y lenguaje, PT, forman parte del equipo multidisciplinar de cada una de estas niñas y de estos niños. Y ellos, que no se consideran docentes, y no lo han de hacer porque no son docentes, sí realizan una labor educativa, como usted bien ha dicho. Y es muy importante que también se les reconozca.

Y la realidad de lo que sucede en estas horas de comedor y actividades extraescolares en este intercambio de clases o de acabar la jornada continua... Lo que pasa es que hay una hora que es no lectiva, que aprovechan los maestros y maestras para realizar las reuniones de tutorías, con PT, con orientadores, con logopedas, se reúnen los equipos de educación.

Y pese a este colectivo educar a nuestras niñas y a nuestros niños con necesidades educativas especiales, que a mí me gusta llamar con derechos especiales, no pueden asistir a estas reuniones porque la mayoría de ellos están considerados dentro de monitores en el comedor.

Y creo que coincidirá conmigo que es muy importante que asistan a estas reuniones, puesto que tienen ese vínculo emocional, como usted bien ha dicho, son los que más horas pasan con nuestras niñas y niños con derechos especiales, son los que mejor los entienden. Seguramente saben mucho sobre su evaluación y tienen mucho que aportar a ella sobre la valoración, sobre los avances y retrocesos que van haciendo y, en general, sobre el seguimiento del alumno para su mejor funcionamiento y una mejor educación para ellas.

Y lo que está demandando este colectivo –y de verdad que le dan gracias por iniciar esas conversaciones, que igual en otras épocas no han podido–, lo que están demandando es algo tan de sentido común, tan de sentido común, como

poder participar en la educación de estas niñas y nuestros niños, poder participar y poder aportar todo lo que ellos..., las experiencias que ellos tienen con nuestros pequeños y pequeñas en este ámbito.

Seguro que está de acuerdo conmigo y que incide en que una educación inclusiva, que es a lo que queremos llegar, no es posible con educadores excluidos.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

Conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputada.

Coincidisc amb vosté en bona part de l'anàlisi. De fet, és un debat que estic segur que tindrem en més ocasions, més enllà també d'este hemicicle.

La situació és molt complexa, és una situació complexa la dels educadors, perquè són treballadors adscrits a l'administració de justícia, a funció pública, però que treballen..., però pres-ten el seu servei en centres educatius.

I per això nosaltres hem atés..., i hem intentat mediar també i col·laborar amb el col·lectiu per tal d'intentar millorar les seues problemàtiques, com li deia.

D'un banda, estem interpretant les instruccions vigents, les que ara estan, d'una manera molt més favorable del que no s'estava fent fins ara. En concret, hem revisat tots els seus horaris, els horaris discrepants, els que ells mateixos dien que no estaven d'acord. I a molts d'ells els hem donat la raó i els hem dit que era millor el que ells estaven presentant que no el que havien dit algun directors.

I els hem garantit a més dels 30 minuts que tenien ja en la mateixa instrucció per a l'esmorzar, 45 minuts per a dinar i hem afegit també, que s'està aplicant als horaris, 30 minuts acumulables també per a la coordinació, el que vosté mateixa estava demanant. I, per tant, això ja ho estem aplicant. Això abans de tancar la negociació que estem obrint ja amb ells.

Per tant, a partir de... El proper dia 27 hem convocat ja una mesa mixta, en la que n'hi haurà representants de funció pública, representants d'educació i també, evidentment, els sindicats i els representants dels educadors i educadores, en què tractarem, entre altres coses, funcions determinades, és a dir, posar en valor la tasca que fan estos professionals –l'hem de posar en valor, és imprescindible–, millorar i adaptar les seues condicions laborals, millorar la gestió del persona –perquè tampoc es fa de la millor manera– i donar

la millor atenció possible als nostres xiquets i xiquetes, que és l'objectiu final de la presència d'estos professionals als nostres educatius.

Per tant, treballem en eixe sentit. El 27 tenim una primera reunió també mixta, més enllà de les reunions que hem fet abans, i el dia 8 també hi ha convocada una segona reunió.

Per tant, més enllà de la nostra revisió en positiu, que ja hem fet, com li he dit en casos concrets, volem arribar –disculpe–, volem arribar a l'acord també amb ells en estes reunions.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, hem finalitzat el temps per a la sessió de control quant a preguntes.

Interpel·lació a la consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, senyora Mónica Oltra Jarque, sobre la política general de la conselleria per a la designació d'alts càrrecs en l'àrea competencial de serveis socials, que formula la diputada senyora María José Catalá Verdet (GP Popular) (RE número 44.449, BOC número 145)

El senyor president:

Passarem al punt 6, que son interpel·lacions. En primer lloc, interpel·lació a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives, que formula la diputada María José Catalá, en nom del Grup Parlamentari Popular.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, president.

Vicepresidenta.

Consellers.

Senyora vicepresidenta, el motiu de la meua interpel·lació i el text literal és quina és la política general de la vicepresidenta en la designació d'alts càrrecs en l'àrea competencial dels serveis socials. Li faig esta pregunta perquè des del Grup Parlamentari Popular tenim una sospita, que s'ha fet pública, sobre els nomenaments dels seus alts càrrecs i sobre el seguiment que vosté fa de les incompatibilitats en què poden caure els seus alts càrrecs.

Señora Oltra, el pasado día 1 de julio nombraba usted a la señora Sandra Casas como secretaria autonómica de servicios sociales. Según nos consta, Sandra Casas ejercía, hasta ese momento, como portavoz jurídica de las plataformas de la dependencia, ejercía profesionalmente como letrada y